

{ אז נדברו }

פרשת וישלח תשע"ח | גליון מספר: 360 | לסדר: "ויבא יעקב שלם"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

גיליון זה נתרם
לע"נ

גדעון בן אשר

ת.נ.צ.ב.ה

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

מי יותר חשוב...?? התורה או אני?? עיני בנפש החיים חלק א'....

תשמע סיפור אישי... כשהייתי בחור נתקעתי פעם בטרמפים באישון לילה... אי שם באצבע הגליל... כן... הייתי בחור אמיתי... לפי כל הכללים... ללא טיפת מכובדות עצמית מינימלית... ואני עומד לי באמצע הלילה... רועד מקור... עם אצבע מושטת... מתחנן ל"אנשים טובים" שירחמו עלי ויקחו אותי ברכב שלהם... ואני כבר עומד פה שעתים ואף רכב לא עובר... סוף סוף בשעה 4 לפנות בוקר... עוצר לי בן אדם עם רכב 4 על 4 פתוח מאחורה... אני מתיישב מאחורה... סו"ס מזגן חמים... נו... ממשיכים לנסוע... אבל אז אני שם לב לדבר מעניין... הנהג כל חצי דקה מתקשר למישהו אחר כדיבורית... ההלו... בוקר טוב דודי... מה נשמע... קמת?? יום טוב... אני מחכה לך... כל טוב... מיד אח"כ עוד טלפון... בוקר טוב קובי... מה קורה?? התעוררת? יום טוב... הוא מדבר איתם בקול של בוקר כזה... והם עונים לו עוד יותר בקול של כרית... וככה הוא מתקשר אחד אחרי השני... אתה שומע אנשים מפהקים וממתחים ועונים לו לתוך הפומית כן כן... קמתי...

שאלתי אותו... תגיד לי: מי זה כל האנשים האלו שאתה מתקשר אליהם?? ועוד בשעה 4 לפנות בוקר?? ענה לי אותו האיש: אני מנהל מפעל... והעבודה מתחילה בעוד חצי שעה... ועבודה זה עבודה... צריך להרים את כולם על הרגלים... אז בין היתר אני גם משמש בתור שירות יקיצה... אני מתקשר לוודא שכולם באמת קמו לעמיד איש איש על משמרתו... ו... וכעת כולם כבר בדרך לעבודה... המפתחות של השער אצלי... ועוד מעט אני מגיע וכולם כבר מחכים לי בחוץ... שאני אפתח את השער... אני פותח והעבודה מתחילה...

ו... ובדיוק אז הוא היה צריך לפנות שמאלה והוא הוריד אותי בצומת כפר תבור... ירדתי כולי מדדה ועיף... שוב נזרקתי בודד בכביש... שוב נזקקתי לטובות העוברים ושבים... ואני חושב לעצמי... אה... כיף לו... הוא נשאר לו בתוך הרכב עם המזגן החם ואני שוב זרוק לי פה... חוץ מזה: תשמע... הבן אדם יושב טוב... בוס אמיתי... מרים טלפונים לכל ה"עובדים" שלו... ועוד מעט הוא מגיע כמו מלך... ומחכים לו שם כמה עשרות עובדים שמחכים רק לו... ואני?? אני זרוק לי פה... בינתיים עלה השחר... והלכתי שם לבית הכנסת המקומי להתפלל שחרית...

ואז... בפסוקי דזמרה... כשהגעתי להלוקה הללו את ה' מן השמים... פתאום קבלתי הרגש עצום!!! בבת אחת צף לי הטרמפ הזה!!! אמרתי לעצמי... רגע רגע רגע... אני בדיוק כמו הבעל מפעל הזה... הרי אני אדם!!! והיות ואני יושב ולומד תורה... הנפש החיים אומר שצורת אדם הוא הבעל מפעל של הכבוד שמים בעולם הזה... והוא הפותח והסוגר של כל העולמות כולם... ואני כעת!!! בתור המנהל מפעל של כבוד שמים... איך אני מתחיל את הבוקר?? אני עומד פה בפסוקי דזמרה עם רשימת טלפונים... הללו את ה' מן השמים... ההלו שמים?? בוקר טוב... הגיע הזמן לקום ולהודות לה'... הלאה... הללוהו במרומים... בוקר טוב מרומים... אני מחכה לכם בעבודה... הלאה... לטלפון הבא... הללוהו כל מלאכיו... הההלו מלאכים... בוקר טוב... קומו לעבודת הבורא... אני מחכה לכם... ואכן הבעל מפעל של כבוד שמים - הלא הוא אני... עושה מידי בוקר סבב טלפונים ומעמיד את כל צבא השמים על מכוננו... הללו כל צבאיו... הללוהו שמש וירח... בוקר טוב שמש וירח... אני קורא לכם לסדר... הגיע הזמן להודות לה'... הללוהו כל כוכבי אור... הההלו כוכבי אור... מה נשמע?? כן... בוקר טוב בוס... רציתי להגיד לכם שהגיע הזמן לומר שירה... תחכו לי בחוץ עד שאני מגיע... ואני הולך ומתקרב לשמוע... וברגע שאני מגיע לתהילות לקל עליון גואלם... אני מגיע לשער שמפריד בין גאולה לתפילה - בין בריאה לאצילות... ואז אני רואה שכככולם כבר עומדים שם בשער... מחכים לי שאני אפתח את השער... השמים והמרומים המלאכים וכל צבאם... שמש וירח... כוכבי אור... כולם עומדים ומחכים ש"אקדש את שמו יתברך בעולם" ורק אחרי שאני אקדש את שמו... רק אז הם יקבלו רשות גם הם לומר קדוש קדוש קדוש... הם כבר מחכים לי שאפתח את השער...

זה תיאור אמיתי!!! זה חז"ל מפורשים!!! זה ככה!! כפשוטו!!! אני הישיבוחר... שכ"כ לא מעריך את עצמי... שמתגלגל פה כבר לילה שלם עם הטרמפים... אני הפותח והסוגר של ריבי רבבות עולמות עד אין שיעור... (מילים מפורשות של נפש החיים חלק א')... איך אני לא מתבייש לבזות את המעמד המרומם שלי?? הזדעזעתי מעצמי!!! אותו בעל מפעל... הוא בוס"כ מייצר פס יצור של תריסים... יש לו איזה כמה עובדים... והוא כבר יודע לכבד את עצמו... ואילו אני?? כמה גדול אני?? כמה נחשב אני בשמים!!! אז למה אני מבזה את עצמי?? למה "תשתפכנה אבני קודש בראש כל חוצות...?? למה אני רואה בשדות זרים?? כן!!! זה אמיתי!!! יש חרדים שמאוד נעלבים שמבזים את כבוד לומדי התורה... אז זהו!!! שתדע לך שהראשון שנתבע על עלבונה של תורה זה אנחנו בעצמנו... כמה אנחנו מבזים את המעמד שלנו בעצמנו... הגיע הזמן שנפנים!!! אם אני באמת בן תורה... אם אני באמת עומד מאחורי זה... אם אני כבר יודע ללמוד נפש החיים חלק ד' בשפתיים דולקות ששם הוא סיפר לי כמה התורה חשובה... אז זה רק בתנאי שלא דלגתי על נפש החיים חלק א'!! ששם הוא מגלה לי כמה אני חשוב...!!!!!! כמה אני חשוב...

“

ניתן לקנות את הקונטרס חובת כל היצורים

לפניך ה'... להודות להלל לטבח לפאר לרומם..."
ובו מאמרים בעניני ימי החנוכה והמסתעף.

בפלא': 0548446691

**כמו כן ניתן להשיג חוברת זו אצל הנציגים
הממונים שבישיבות**

מוקדי מכירה:

ירושלים: בית ון רח' הרב פרנק 29 קומה ב'

אזור רמות רובין 47 קומה ב' 0548419684

ביתר גבעה ב' אזור רמי לוי 0548450998

בני ברק: קבוץ גלויות 9- 0548498057

משפחת בויס רחוב השלושה 11.

אזור חזון איש הרב דסלר- 0527117271 (ניתן לקבל

גיליונות יחידים מידי שבוע בכתובת זו)

אשדוד- 0504120311

קרית ספר: מרומי שדה 3 052-7174781

ברכפלד- 0533109169 (כולל עטרת שלמה)

אופקים: שפירא 0534112035

נתיבות: 0548473542 (בין 7-9 בערב)

צפון: חיפה: הדר, שכמולית רחוב ביתר.

נווה שאנן: חניטה 81 משפחת זלושינסקי

רכסים: הורדים 4 א' משפ' קריצלר נא לתאם: 0548415410

כרמיאל- 0527136165 משפחת שטיימן.

טבריה: 0504163727 רחוב גוש עציון 1 בשעות הערב.

כמו כן ניתן להשיג את הספר

"אהבתי" במקדים הנ"ל

מה בחוברת??

- א. אני חונכתי לשבת וללמוד כל חיי בכלול... וזה שאיפתי וזה התכנית שלי לחיים... אבל אבא שלי הוא יהודי בן תורה ומקפיד קלה כבחמורה... אבל הוא לא לומד בכלול... אלא עובד לפרנסתו. והנה!! לפי החינוך שקבלתי יוצא שאבא שלי הוא כביכול סוג ב'... ולא נעים לי לחשוב ככה... השאלה היא: איך מסתכלים על זה??
- ב. אני בחור בן עליה... אני רוצה לעלות ולעלות... אבל מה אעשה... שלא תמיד זה עולה לי... לפעמים אני נופל... וזה מתסכל אותי נוראות... למה? למה זה?
- ג. עם איזה מטען צריך לצאת מחנוכה... (אני מתכוין חוץ מהקילוגרמים של הסופגניות... מה חוץ מזה אפשר וניתן וחשוב להוציא מחנוכה...?)
- ד. מודים דרבנן!!!! וכי יש מודים דאורייתא??
- ה. מה עושים נגד האויב המר ששמו "שגרה"???
- ו. האם בזמן הנביאים הכירו וידעו את הטכנולוגיה המתקדמת שיש היום...?? ואם כן... למה לא גילו והוציאו אותה לאור עולם??
- ז. איך לגשת לפני הקב"ה... האם לגשת כמו תינוק שמתכניין אבא תביא לי ותביא לי... או לזכור את האמת האמיתית שאליבא דאמת לא מגיע לי כלום?

פרטים בחוברת...

ה-חוברת תשלח למנויים במייל בע"ה.

אודות המאמר שנכתב בשבוע שעבר על רמאותו של לבן...

בשבוע שעבר נכתב כאן מאמר אודות לבן הארמי... ונכתב במאמר זה שיכול להיות בן אדם שחי עשרות שנים מתוך נקודת הנחה שהוא צדיק יסוד עולם... ולמעיישה מתברר שהכל מתחיל ונגמר אצלו ברמאות אחת גדולה... **כלומר: הכל נכון חוץ מנקודת הבסיס!!!** כמו ברעיון של פירמידה שכל החשבונות נכונות ומשתלמות ורווחיות... חוץ מהנחת הבסיס שאין לה שחר... **בעקבות מאמר זה הגיעו כמה וכמה טענות בצדק:** נו... מה אעשה??? איך אני אדע שזה לא אני?? אולי אני בעצמי... שחש מעצמי שאני בסדר... ולפי החשבון נפש שעשיתי התברר שאני הולך בדרך הטובה... והנה... לדברי אלה... פתאום יתברר שהכל מתחיל ונגמר ברמאות אחת גדולה?? **מה התשובה???**

על לבן הארמי אין טענות למה הוא לא יעקב אבינו!!! ממש לא!!! כל התביעה עליו הייתה למה אתה לא אתה!! למה רימת את עצמך ולא למדת את המפה של עצמך... מי אתה... הבנת מה אמרתי?? הבנת במה זה עונה על השאלה שלך?? אני אסביר...

אני אתן לך דוגמא: פעם הייתי בטוח במאת האחוזים שאני כותב את העלון שלי לשם שמים... ואז קראתי קצת בספר מדרגת האדם לסבא מנובהרוק זי"ע א והוא גילה לי והוכיח לי מינייה וביה... שאני ממש ממש לא כותב לשם שמים... אפילו לא מתחיל... **יש לציין שבפעם הראשונה מאוד נבהלתי מהגילוי הזה!!!** אתה יודע למה נבהלתי?? כי בראש שלי היה תקוע שאני אוחד במדרגה לכתוב עלונים לשם שמים!!! וממילא... כעת יש לפני שתי אופציות... או לרמות את עצמי שאני כותב לשם שמים **שזה הכי קל בעולם...** או באמת לכתוב לשם שמים... שזה פתאום התברר לי- שזה מאוד מאוד קשה... כמעט בלתי אפשרי במצב הנוכחי שלי... **ולכן כ"כ נבהלתי!** פתאום קלטתי שנדרש ממני בבת אחת להתעלות למדרגה מאוד גבוהה שאני כעת מבין שאני לא מסוגל לעמוד בה!!! זה באמת מבהיל... **אז זהו שלא!!!** מישהו פתח לי את הראש וגילה לי שקיימת אופציה שלישית... משהו באמצע... יש אופציה להרים דגל לבן ולהגיד: לא!! אני בשלב זה **לא כותב לשם שמים...** כלומר: אני שוב חוזר על האופציות... **האופציה הראשונה** לרמות את עצמי שאני כותב לשם שמים... שזה הכי קל... **האופציה השנייה** להתחיל באמת לכתוב עלונים לשם שמים שזה הכי קשה... **ויש אופציה באמצע...** להיות כינה עם עצמי ולומר: אני בשלב זה לא כותב לשם שמים!!! פשוט להודות על האמת!!! מצד אחד זה קצת קשה... כי סו"ס יותר קל לי לרמאות את עצמי... אבל מצד שני זה לא סוף העולם... לא מבקשים ממני בבת אחת להגיע למדרגה שאני לא אוחד בה... רק מה כן מבקשים ממני?? **תהיה אמיתי איפה שאתה אוחד!!!** וכעת אני אוחד במקום כזה שאני כותב ו-... ולא לשם שמים!!! ומהקרקע הברורה והאמיתית הזו... אני לאט לאט מנסה להתרומם... ומשתדל כן לאט לאט לעבוד על עצמי ולעשות כן לשם שמים... ולך תדע... בקצב הזה אני עוד יכול להפתיע את עצמי ויום אחד לגלות שכל מעשי לשם שמים... אבל זה יקרה רק בתנאי ורק הודות לזה שאני כעת לא מרמה את עצמי ויודע בדיוק מאן אני צריך להמריא... אם הייתי ממשיך לרמאות את עצמי ולדמיין שאני כותב לשם שמים... על מה הייתי נתבע?? למה לא כתבת לשם שמים?? **לא!!!** אי אפשר לתבוע אותי על זה... כי... כי מצידו הרי אני "כבר כותב לשם שמים..." אז על מה היו תובעים אותי?? למה לא היית כינה ואמיתי עם עצמך... היית צריך לכתוב שלא לשם שמים... ולאט לאט לעבוד על עצמך ולהגיע למדרגה של- לשם שמים...

וממילא... אליך אברך יקר... אתה מפקד שבעוד חמישים שנה... פתאום יתברר שכל השיעור קומה הרוחני שלך הכל רמאות אחת גדולה... **אתה צודק בפקד הזה!!!** אבל מתי הפחד הזה קיים?? מתי יש חשש רציני שאתה באמת מרמה את עצמך?? כל זמן שאתה לא מוכן להשלים עם חסרון שקיים אצלך... כל זמן שאתה בטוח לעמוד באיזה סטנדרט מסוים...

אני מכיר אברך שהוא בעל בטחון!!! **יתפך העולם!!!** הוא חייב להיקרא בעל בטחון!!! והנה... יום אחד הגיע מישהו והוכיח לנו ברחל בתך הקטנה שהבטחון ממנו והלאה... והוא בקושי סיכת בטחון... אותו אברך מאוד מאוד נבהל... ושוב: למה הוא נבהל?? כי הוא חי מנקודת הנחה שהוא מוכרח להיות בעל בטחון!!! וממילא... אחרי שזו נקודת ההנחה המוכרחת... כעת יש לפני שתי אופציות: או לרמאות את עצמי שאני בעל בטחון!!! או להיות האמתדיג'ר בעל בטחון!!! וזה מאוד מאוד קשה... כי כעת הוכיחו לו שזה באמת מדרגה גבוהה מאוד... אם רק שתי אופציות אלו עומדות על השולחן אז זה באמת מלחיץ... כי בבת אחת נדרש ממנו להיות האמתדיג'ר בעל בטחון...

אז זהו שלא!!! איש בשורה אני... ואני רוצה להרגיע אותך שקיימת אופציה שלישית: שאתה לא בעל בטחון!!! לא!! לא קרה כלום... מותר לך להיות לא מושלם... אל תשכח שבן אדם לא מושלם זה במילים אחרות: **בן אדם חיי!** (כי ברגע שאדם נהיה מושלם... אומרים לו לך בשלום ותנוח בשלום...) כלומר: שוב נחזור על שלושת האופציות: אופציה ראשונה לרמאות את עצמך שאתה בעל בטחון שזה הכי קל!! אופציה שנייה: להיות באמת בעל בטחון שזה הכי קשה בעולם!!! ויש אופציה שלישית: להודות אני לא בעל בטחון!!! נקודה!!! ואני בעזה"ש אעבוד לזה... אני מיד מסתער על חובות הלבבות שער הבטחון ויום יבא ואני אהיה בעל בטחון... אבל כעת אני לא!!! לא אוחד שם... ברגע שתהיה פתוח וערוך נפשית להודות בזה שאתה לא מושלם... אז אין סיבה לחשוש שבעוד חמישים שנה פתאום תגלה שהכל אצלך היה רמאות אחת גדולה... כי אדם שחי ברמאות שהוא מושלם... זה רק סוג האנשים שמפקדים להודות בחסר... מול זה אתה צריך להילחם!! מול הפחד בלהודות בזה!!!

להיות אמיתי זה לא קשה!!! אדרבה... זה מאוד מרגיע ומיקל... סוף סוף אדם שמרמה את עצמו הוא חי בשנאה עצמית... הוא חי בסתירה פנימית... הוא פיצול אישיות... וזה לא כיף בשפה עדינה... רק מה בכל זאת קשה בלהיות אמיתי?? זה קצת פחות גאוה... ואם נדבר בשפה מודרנית של היום... זה קצת מאכזב מול הציפיות שציפיתי מעצמי...

אבל זה לא נכון!!! אין פה מה להתאכזב... בפוליטיקה יש כלל: החיים לא נגמרים כאן... אם רק תתפוס את העניינים בידיים ברצינות... אתה יכול מהר מאוד להשיג אחיזה משמעותית בבטחון... בלשמה... בכל מעלה שאתה מפקד להודות שאתה לא אוחד בה... אז זהו... תנוח דעתך... אתה לא מרים ידיים... אבל בסה"כ לומד את המפה... זה הכל...

מהותו של שבט שמעון!!!

פרשיות אלו בכללות עוסקות בסוגיה מהותית ששמה **שנים עשר שבטים!!!** לאורך כל הדרך רואים את היסוד הזה שכנסת ישראל מובנית על י"ב שבילים... ויעקב אבינו לא יכול להגיע לשיעור קומתו רק עם המכלול הזה של הי"ב שבטים!!! בפרשות הבאות אנו נראה שברגע שהשבטים לא מכירים בזה... והם מכרו את יוסף... הרי יעקב אבינו ללא בן אחד זה... זה כבר "אבל שאולה" ואח"כ אנו נראה איך שהדרך היחידה לתקן את עוון המכירה זה רק ע"י שיוסף מכריח את הי"ב שבטים להכיר אחד בשני... ולא יבא התיקון עד שהם לא ימסרו נפש אחד בעבור השני... **מסר שמאוד חשוב לנו בכל דור שעדיין לא נבנה בו ביהמ"ק שנחרב בעוון שנאת חנם... ובפרט בדור זה שאנחנו כבר נמצאים בקיבוץ גלויות...** ועדיין מתקשים להכיר מגזר אחד בקיומו ההכרחי של המגזר השני... אז אם שמת לב בשנה האחרונה... מידי פעם נכתב בגיליון זה מאמר מיוחד שהוקדש על אחד מי"ב השבטים... כל פעם שבט אחר (עד כה נכתב בשנה שעבר- בפרשת יגש על בנימין, ובויהי על דן, ובפרשת נשא על זבולון ובקורח על ראובן... ואי"ה נזכה להשלים את כל השבטים.)

אז השבוע נתמקד בשבט שמעון!!!

שבט שמעון ושבט יהודה הם חברותא... לאורך כל הדרך הם ידידי נפש... הם עובדים בשיתוף פעולה הדדי... הם נלחמים יחד... וגם נוחלים ביחד...

אבל!!! האמת היא שלא תמיד כך היה... בראשית הדרך לשמעון היה חברותא אחר... **הלא הוא לוי!!!** בהתחלה שמעון ולוי היו ידידי נפש... **רק מה???** יעקב אבינו "לא ראה בעין טובה את השידוך הזה... יעקב הביע מורת רוח מהקשר שביניהם... יעקב מכריז בברכות: שמעון ולוי אחים ? ! כלי חמס מכירותיהם... כשהם אחים זה אוי ואבוי... בסודם אל תבא נפשי... איפה ששמעון ולוי מסתודדים אני מתנער מאחריות... בקהלים אל תחד כבודי- כשהם מחליטים לעבוד בשיתוף פעולה אני מרים ידיים..." בקיצור: כשמעון ולוי עובדים בשיתוף פעולה התוצאות הם "ויקחו שמעון ולוי איש חרבו ויבואו על העיר בטח ויהרגו כל זכר..." **אגב:** לא מופקע שהם צדקו... ומשמעות רש"י משמע שאברהם אבינו הסכים איתם... אבל עדיין זו לא דרכו של יעקב... סו"ס יעקב מסמל את הדרך הממוצעת... דרך התורה... ויעקב לא מוכן לקחת אחריות על מעשה תקיף וחסר פשרות כזה. יעקב עושה הכל בשביל להפריד ביניהם הוא מברך אותם: אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל... שהם לא יפגשו...

למה??? מה כ"כ לא טוב בידדות שבין שבט שמעון ללוי???

ההסבר הוא קצת עמוק: כידוע ראובן זה **חסד** ושמעון הוא **דין**, ולוי הוא **תפארת... תפארת זה המיזוג והשילוב שבין חסד לדין**... תפקידו של לוי זה **למזג** את החסד עם הדין... אבל! עדיין אחד מי"ג מידות של רחמים היא ש"ב חסד מטה כלפי חסד..." ומידת הרחמים מחייבת שלמרות שצריך **מיזוג בין חסד לדין!!!** ומיזוג אמור להיות שווה

בשווה... אבל. עדיין... צריך שיהיה נטיה יותר לכיוון החסד... כלומר: ללוי צריך שיהיה נטיה יותר **לצד חסד** מאשר לדין, (ולכן תפארת נקרא רחמים!!!) והנה: ברגע ששמעון ולוי נהיים ידידים... מה זה אומר?? שבמקום שלוי יקח את המיזוג ויטה אותו לכיוון החסד... אדרבה... הוא לוקח את המיזוג ומטה אותו יותר לכיוון של דין... **ומה התוצאה???** שאם עד עכשיו היה כאן רק פעם אחת דין- אצל שמעון שמייצג את הדין... הרי כעת יש כאן פעמיים גבורה, גם שמעון וגם לוי... וכשיש לנו עסק עם פעמיים דין!!! פעמיים גבורה מה הפלא שיש פה עוצמה אדירה של דינים... שהתוצאה היא: "ויקח שמעון ולוי איש חרבו ויבואו על העיר בטח..." **יעקב אבינו לא רואה את זה בעין טובה!!!** והוא מפריד אותם... ששמעון ולוי לא ילכו ביחד... שלא יפגשו אחד את השני...

עד כאן דברים קצת עמוקים... וקצת לא כ"כ קשורים אלינו... הלאה...

אז מי כן?? מי מן הברזג של שמעון?? איזה שבט כן מתאים להיות הברזג של שמעון??? **שבט יהודה!!!** משה רבינו בברכות כולל את שמעון בתוך יהודה... שמע ה' קול יהודה... אומר רש"י: שמע זה שמעון... וגם בנחלות... לשמעון אין נחלה פרטית משלו!!! הוא מובלע בתוך יהודה ונחלתו מעורבת בתוך נחלת יהודה... שמעון ויהודה נקראים אחים... הם עובדים בשיתוף פעולה, ושניהם יחד יורשים את הנגב ונוחלים יחד...

מה פשר השידוך בין שמעון ליהודה?? למה דווקא הם כן מתאימים???

למה שמעון ולוי **לא** מתאימים--- ואילו שמעון ויהודה **כן מתאימים???**

התשובה היא:

תקשיב משפט שישמע לך קידוש לבנה: יהודה זה מלכות!!! ומלכות צריכה דין!!! כל הנידון הוא מי יעשה את הדין?? **הבנת? לא הבנת... אני אסביר... זה מאוד פשוט:** כלנו מסכימים שצריך זהירות בדרכים!!! חייבת להיות זהירות בדרכים!! **כל השאלה היא: מי!!! מי יזהר בדרכים??** זה כבר בחירה של כל אחד... יש אפשרות שאני הנהג... אני אזהר... ואני אקפיד על כל חוקי התנועה ואז הכל יהיה טוב... זו האופציה הכי אידיאלית... אבל מה קורה אם הנהג החליט לא להיזהר ולא להקפיד על כללי התנועה... אז מה יהיה... אז לא יהיה זהירות בדרכים?? אנחנו חלילה נפקיר את הולכי רגל לחוסר אחריות של הנהג הסורר...? חס ושלום!! **הרי חייב שיהיה זהירות בדרכים!** אז היות והנהג מצד עצמו לא משתף פעולה ולא מוכן להזהר... אז אין לנו ברירה, **והמשטרה נאלצת להיזהר במקומו**... ואז המשטרה מעמידה עוד שוטרים... ומגבירה את מערכת האכיפה, ואז הנהג הסורר נתפס... ומקבל דו"ח שמן... שלילה... נקודות... ואפילו מאסר... **מה שברור: זהירות בדרכים תהיה!!! והיא חייבת להיות!!!** כל מה שנותר לנו לבחור זה מי פה הולך להיות הזהיר?? האם האזרח או השלטון???

האם הנהג יזהר ואז כל העם הזה על מקומו יבא בשלום... או שהמשטרה תהיה זהירה במקומו ולהרחיק אותו מהכביש?

על אותו משקל: דין צריך שיהיה!!! גבורה חייבת שתהיה בעולם!!

השאלה היא: **מי** יקח את מושכות הדין?? האם המשפיע או המקבל??

האם תושבי העיר- שהם האזרחים **המקבלים**... או פקחי העירייה- שמייצגים את מערכת השלטון **המשפיעה??** האם נהגי התנועה או שוטרי התנועה? אשר על כן: אנחנו ממליצים בחום... שהנהגים יהיה זהיר, כדי שלא נצטרך להפעיל זהירות ממערכת האכיפה השלטונית...

אותו דבר כאן: מאוד מומלץ שהיהודי יתפוס את מושכות הדין למטה... כדי שלא יצטרכו לעשות דין בשמים... במילים תורניות קוראים לזה: "אם יש דין למטה אין דין למעלה..." אם יהודי יעשה דין **עם עצמו!!!** יעשה חשבון נפש נוקב **עם עצמו.. ולא יותר לעצמו**, ויחמיר **על עצמו** ויקפיד **על עצמו** וייסר **את עצמו** כדי לעשות רצון ה' כדקא יאות... ברגע שאותו יהודי עשה **דין לעצמו**, אשרי חלקו, הוא חסך מהקב"ה לתפוס את מושכות הדין... כי הוא עשה את זה במקום הקב"ה...

זה בדיוק מה שהעם היהודי עושה בראש השנה... ראש השנה זה יום הדין!!! הקב"ה אמור ביום הזה לתפוס במושכות הדין... מה עושה היהודי?? הולך מהר מהר לבית הכנסת, ותוקע בשופר!!! היהודי מזמין במו ידיו את הדין!! לפני שהקב"ה יתפוס את מושכות הדין ויפתח את הספרים ויגיד נו נו נו... אני מקדים ואני עושה את הדין במקומו... אני תוקע בשופר ואני עושה לעצמי נו נו נו וחוזר בתשובה... וברגע שאני תפסתי את מושכות הדין... חסכתי לקב"ה... והוא כבר לא צריך לשבת על כסא הדין... לאחר התקיעת שופר לא נותר לנו אלא לומר: "אשרי העם יודעי תרועה (כ-לומר: אשרי העם שמזמינים בעצמם את הדין למטה)... ה' באור פניך יהלכון... כי ה' כבר יכול להיות קל מלך יושב על כסא רחמים

זה בדיוק מה שקורה בשידוך המוצלח בין יהודה לשמעון!!

יהודה מייצג את המקבל- את המלכות!!! שבט יהודה מייצג את "עם" ישראל... ואילו שמעון מייצג את הגבורה... את הדין!! דין צריך שיהיה... דין חייב להיות... השאלה את מי אנחנו מכבדים שיתפוס את מושכות ה"דין"?? האם שהקב"ה- המשפיע, שהוא יחזיק בדין... או אנחנו? המקבלים...?? בשביל זה יהודה שהוא מייצג של המקבל... מייצג של עם ישראל בעולם... הוא מעוניין לקחת את הדין לעצמו!!! יהודה מאמץ את הדין ומזמין אותו!!! **יהודה מזמין ביקורת פנימית כדי שהוא לא יצטרך להגיע לביקורת חיצונית**... אני אעשה דין למטה... כדי שלא יהיה דין למעלה!!! **"לא יסור שבט מיהודה"** מי זה??? אלו ראשי גלויות הרודים בעם... דוד המלך שופט את עם ישראל ביד רמה... אם דוד המלך רואה עוולה שטעונה תיקון... הוא לא ירחם!!!

מבינים יודעים שהדין של שמעון חוסך הרבה דינים וגזירות אחרות!!! עדיף ששמעון יצעק עליך להתנתק מהגוי!!! מאשר שהחיה הנאצית תעשה את זה בדרכים אכזריות משלה!!!

כן!!! מפחיד לומר... אבל עם ישראל נאלץ להכיר שתי סוגי יקים!!! יקה אחד זה היהודי הישר והנאמן כמו סרגל... אין אצלו קומבינות ואין עקמומיות... מה שכתוב צריך לעשות כי צריך... היקה לא מוותר על שום מנהג... ולא מוכן בשום אופן לתת לילד ממתק אם הוא עשה מה שצריך... כי... כי מה שצריך לעשות עושים כי צריך ולא מגיע על זה שום פרס... ברוררורור??? זה סוג יקה אחד שעם ישראל מכיר...

אבל להבדיל מיליון הבדלות... יש עוד סוג יקה שעם ישראל נאלץ להכיר... את האטימות של החיה הגרמנית... גוי אשר לא תדע לשונו... שאת כל הרוע שבעולם הוא עשה כמו יקה... מדויק... מסודר... באטימות יקית מחרידה... אם היינו מחבקים את התכונה היקית היהודית... אם היינו עושים דין למטה... ולומדים מהיקה היהודי איך להיות ישר ונאמן ונזהר מכל חריגה והתרחקות מאבינו שבשמים... היינו חוסכים את היקה הגרמני... **כי שוב!!! דין צריך שיהיה!** השאלה היא: מאיפה הדין הזה יגיע? מהמקבל או מהמשפיע?? האם אנחנו נשמור על עצמנו כמו יקים מההשפעה הטכנולוגית... או שהגוי יעשה זה בשפה שלו???

בשביל זה צריך לחבק את שמעון!!! שבט יהודה מזמין את שמעון על חשבוננו... בא... תגור איתי... בנחלת... תעמיד אותי במקום כשצריך... ואל תתן לי לאבד את הצפון... והאמת היא שגם בעולם הרחב איש ציבור מוצלח באמת... מעמיד לעצמו **יועצים בשכר!!!** שמותחים ביקורת על כל התנהלות לא נכונה שלו... ולמרות שהיועצים האלו שופכים עליו אש וגפירת הוא ממשיך לפרנס אותם כי הוא יודע שאם הם לא יצעקו עליו... אז הציבור יצעק עליו... אם הם לא יעמידו אותי במקום... המציאות העגומה תעמיד אותי במקום... זה א' ב' של מוצלחות!

בקיצור: אנחנו בערב חנוכה... ובחנוכה מקריבים את קרבנות הנשיאים... חנוכה זה הזמן ששם עלו שבטים שבטי קה... כל השבטים מתחברים כאחד... זה הזמן לזכור שיש מקום ל"ב שבטים... גם אם אני מזדהה ומתחבר לתכונה מסוימת... ומשתייך לסוג מסוים של שבט... עדיין אני צריך לזכור כל הזמן שיש מקום לשנים עשר שבטים... אז הפעם דברנו על שמעון... יש כאלו שמסתדרים עם יוסף... מסתדרים עם יהודה... אבל עם שמעון??? מאוד קשה להם להסתדר... הם בטוחים שאפשר בלעדיו... אז הנה!!! בחנוכה פתאום יעקב אבינו יצעק בקול מר... יוסף איננו... ושמעון איננו ואת בנימין תקחו??? עלי היו כולנה!!!

כמו שעל יוסף אני כבר בוכה 22 שנה... עכשיו התחלתי לבכות על שמעון... בלי שמעון אין כנסת ישראל! א"א בלי הגבורה של שמעון! ויש עוד להאריך ואכמ"ל

שובו!!! שובו בנינו שובבים ארפה משובותיכם... זה מה שמלמד אותנו יהודה... וזה מה שמנחיל לנו דוד המלך... עולה של תשובה... לדעת שהקב"ה נמצא בכל מקום ואפשר תמיד לשוב אליו... באיזה מצב שיהיה

אבל!!! יש משהו מסוכן בהתמקדות הזו... כי מרוב ששבט יהודה עסוק ומתמקד בשלב שאחרי... מרוב שהוא עסוק ב"גם אחרי שנפלת... לא נורא... הקב"ה נמצא בכל מקום..." זה יכול לגרום לו להקל ראש מול נפילות... ולומר "אחטא ואשוב..." לא נורא... מקסימום אני אחזור בתשובה... מי יזכיר לשבת יהודה **שאסור ליפול בכלל???** מי ישמש תזכורת ליהודה... שנכון אמנם ש"מי שחטא ישוב וימחול לו..." אבל עדיין צריך לדעת ש"אשרי מי שלא חטא" בכלל??? בשביל זה יש ליהודה ידיד נפש!!! **הלא הוא שמעון!!!** שמעון חי יחד עם יהודה! שמעון לא נותן ליהודה ליפול!!! שמעון עם הדין שלו... ועם הגבורה שלו לא נותן לשום פירצה להתפתח אצל יהודה... יהודה לא לוקח סיכונים והוא מממן חברת אבטחה בדמות שבט שמעון! שכל שבט יהודה יודעים שאוי ואבוי להם אם יקרה כאן מעשה דינה... השכנים משבט שמעון יקחו איש חרבו ויעשו דין!!! בזכות זה שבט יהודה שרד את כל הגלויות... כי גם כשהיה דינא קשיא וכל עשרת השבטים גלו... אבל אצל יהודה... היות ויש דין למטה!!! אז אף פעם הדין מלמעלה ממוצה עד הסוף איתנו...

הנציגות של שבט שמעון קיימת עד עצם היום הזה... אם תשים לב: בכל קהילה... בכל מוסד... בכל ציבור... יש את האנשים המפחידים האלו!!! אלו שעומדים בפרץ... אלו שלא נותנים לפרצות שיקרו... אלו שאנחנו חושבים פעמיים אם לא לעשות שטויות... כי אנחנו יודעים שהם לא יעברו על זה בשתיקה... בדרך כלל אנחנו לא אוהבים את האנשים האלו... לא!!! ממש לא!!! רוב האנשים בעולם באופן טבעי לא מסתדרים עם דין... דין זה מר... הדין בדרך כלל מתנגח עם האינטרסים האישיים שלנו... אבל מצד שני: כל בן אדם קצת בוגר מבין שאי אפשר בלי זה!!! כולם מודים שצריך את זה!!! כולם אסירי תודה לשבט שמעון שהם נושאים את התפקיד הזה למרות שהוא כ"כ קשה וכ"כ לא פופולרי!!!

וכאן מתחילה העבודה האישית של כל אחד מאיתנו באופן אישי:

האם לאהוב ולחבק את שבט שמעון או לא???

אז שוב: הכי קל והכי נורמלי והכי טבעי זה לא לאהוב את שבט שמעון!!! זכותי המלאה זה לא לאהוב אותם... זכותי המלאה לחפש מלמד תינוקות שלא מגיע משבט שמעון... ואפשר גם להבין אותי... תחשוב: אני רק אביא אותו לכאן... אחרי שבוע... פתאום "האחד בא לגור וישפוט שפוט..." הוא דופק אצלי בדלת... אדוני... איזה פלאפון אתה מחזיק?? ומה עם הצניעות בבית שלכם?? זה לא נחמד לקבל את משמר הצניעות לתוך הבית ועוד לפרנס אותנו!!! ועוד לאהוב אותו... תאמין לי... אני לא הייתי עומד בזה... **אבל!!!!!!** **שוב**... גם שבט יהודה מסתמא לא רואה נחת משבט שמעון... גם שבט יהודה קבלו כל הזמן על הראש משמעון... ובכל זאת שבט יהודה מחבקים את שבט שמעון ואוהבים אותם מאוד... **ולמה??? כי שבט יהודה**

הוא ימצא את הדין בפושעים עד הסוף!!! ולמה??? כי דוד יודע שדין צריך שיהיה!! ואם אני לא אעשה את הדין מלמטה... הדין יצטרך להגיע מלמעלה... וכשהוא מגיע מלמעלה זה הרבה יותר קשה... בבי"ד של העם היהודי בדורות עברו היה מידי פעם מחזה משפיל ומחריד מאין כמותו... **מחזה של מלקות!!!** תתאר לעצמך: לוקחים בן אדם מכובד בגיל העמידה... כופתים אותו לעמוד... מגיע ראש בית דין ומכה אותו מכות נמרצות "בכל כוחו..." לפעמים אפילו מים שותתים תחת ברכיו... "ונקלה אחיך לעיניך", בקיצור: זה היה מחזה מאוד קשה ומשפיל... **נו...** **אז למה זה לא אכזריות??** למה מי שעמד שם לא יצא מזועזע מהמחזה הנוראי הזה? אתה יודע למה?? כי תוך כדי!!! תוך כדי המלקות... היה אחד שמקריא פסוק... אתה יודע איזה פסוק הוא היה מקריא? פסוק מתוך הקללות- "הפלה ה' את מכותך ואת מכות זרעך מכות גדולות ונאמנות...", הפסוק הזה לקוח מהצ"ח קללות שבפרשת כי תבא!!! **בפסוק הזה טמון מסר ברור:** יהודי יקר... עשית עבירה... מגיע לך צ"ח דינים מהשמים שזה איום ונורא!!! עכשיו!!! בשביל למנוע את הדין הקשה והנורא הזה שלא יגיע חלילה **מלמעלה**, בשביל זה מגיע פה יהודי ישיש מלמטה ומפלה אותך ל"ט מלקות, בשביל שהדין יהיה **מלמטה!!!** וברגע שעושים דין למטה, אין דין למעלה, ונקלה אחיך לעיניך, כיון שנקלה הרי הוא כאחייך... אחרי שעשינו איתו דין למטה, זהו!!! הוא התנקה!! כבר אין דין למעלה!!! **ולמה??** כי שוב: דין צריך שיהיה!!! גבורה זה אחד מהספירות שחייבות להתבצע בזה העולם!!! כל הבחירה שלנו זה האם לאמץ את הדין לעצמנו... שאנחנו נעשה דין בעצמנו... אנחנו נקפיד על עצמנו... ונשים לעצמנו גבולות ברורים ונוקשים... ואם אנחנו נעשה את הדין... אז הדין לא יצטרך להגיע מלמעלה...

בשביל זה יהודה מחבק את שמעון אחיו וקורא לו לבא לדור יחד איתו על חשבוננו!!! יהודה יודע להעריך כמו חשוב שמעון!!! יהודה הוא מייצג את ההנהגה של העם... הוא צריך את שמעון לידו... שמעון עם הגבורה שלו... ועם הדין שלו... לא יתן מקום לפרצות אצלו... שמעון תמיד יעמוד על הדין... ויקנא את הדין מלמטה... ובזה ישקט דין מלמעלה...

עכשיו במאמר המוסגר... למה **דווקא** יהודה כ"כ צריך את שמעון???

למה הוא צריך את הדין והגבורה של שמעון **יותר מכל שבט אחר???**

ההסבר הוא ששבט יהודה בכל מהותו מייצג את עולה של תשובה!!! יהודה הוא מלשון מודה... וזה גם מה שהוא הנחיל לנו בזה שהוא הודו על האמת... שבט יהודה מתמקד בשלב שאחרי... שגם אם כבר קרתה נפילה אבל יהודי לא בורח... אלא מודה על האמת ומיד שב ורפא לו... המעוז של שבט יהודה זה **באר שבע!!! שבע** יכול צדיק וקם... שבט יהודה ממוקם בתחתית הסולם של יעקב... במקום שממנו רק עולים לאחר הירידה בסולם... שבט יהודה מייצג את המתקוות של

**"למען לא נבוש..."
מושגים בסיסיים בהלכה**

הסיטואציה: ארון חנוכיות ענק ניצב בפתח הכניסה לשיבה מימין ומשמאל... והוא מזכיר לי שחנוכה בפתח... אבל אני עייף והולתי לישון... התעוררתי בשעה 4.30... מבלבל... רועד מקור... שעת דמדומים... אבל אין יותר מידי זמן לחשוב... עוד כמה דקות צריך להדליק נרות חנוכה... נו... מה כעת צריך לעשות?? בלגן... כל אחד דוחף את עצמו... ואת ה"פס" שלו (הנוכיה של בחורי שיבות קוראים לה פס!! מהיום תדע) מה אני... בתוקף תפקידי כיהודי צריך לעשות?

א. אז דבר ראשון: בוקר טוב!!! איפה היית עד עכשיו... המצוה החביבה של חנוכה לא שווה שתשקיע בה קצת יותר לב ונשמה... ולהתכונן אליה טיפה יותר מוקדם... ואז בשביל זה אני מקדים ומדבר איתך כבר עכשיו... שבע וחצי לפני חנוכה... שכבר מעכשיו תתחיל להתכונן!!! זו המצוה חביבה!!! מצוה שאם תקיים אותה כראוי שכל המאור פנים שלך בתורה... וכל ההבנה שלך בלימוד יכולה להשתנות בעקבות ה"נר מצוה ותורה אור" של חנוכה...

ב. ובכן: יש מסתמא מכירה בישיבה או בשיטילך ושם תקנה: **א.** שכן זית... **ב.** פתילות **ג.** כוסיות... ברור?? אה... זה עולה שכמון?? לא נורא... הכל בידה לא אמור לעלות יותר משתי צלחות טשולנט בזכרון משה... אני חושב שאתה יכול לארגן את הסכום הזה בלי לחזר על הפתחים... (עכשיו: איזה שמן זית בדיוק לקנות?? אז אם אתה בן עליה ואתה מחפש על מה לפרוק את הכיסופים? אז מן הרב אלישיב ז"צ המליץ על שמן זית שראוי לאכילה... ואיזה פתילות?? שדולקות הכי יפה... תבדוק את זה באופן ענייני... ואיזה כוסיות?? לתחילה עדיף שהכוסיות האלו יכלולת לעמוד בפני עצמם... ולא רק כשהם תקועים... אבל גם זה רק סלסול והידור).

ג. עכשיו: אני מכין אותך מראש: ברגע שרק מגיע חנוכה... פתאום מופיעים כל האלו האלו עם הפרצוף המבטל ש"אין שום עניין... אין עניין להדליק... אפשר להשתתף בפרטות... לא חייבים שמן זית... ומעיקר הדין מותר ככה וככה... ואפשר להקל פה ומשם... ומאי חנוכה תנו רבנן ונגמר הסיפור... **תשמע לי: אל תקשיב להם!!!** יתכן שב"ראש הקטן" הם צודקים... אבל אז מה... ממתי אתה צמוד לשורת הדין?? (אתה בן עליה... יש לך רגשות אמיתיים ליידישקייט... מי מכון מחובר כולך לאיירה... ואתה הרי רוצה למצא חן בעיני הקב"ה... אתה רוצה להתבטא לפני עם כל הלב ולתת לו מבכורות הצאן ומחבלין... אז אל תתן לאנשים מייבשים להדביק אותך ביבוש שלהם... תתשף כן... תתפרק על נר חנוכה... תפרוק על זה את כל ההרגשים שלך... את כל הכיסופים... את כל המשברים... את ה"ארכה לנו הישועה" הפרטית שלך... אל תהיה בעלבת... זה במאמר המוסגר...

ד. בשיבות שכולם מדליקים בפתח בתוך ארון חנוכיות אחד גדול... הדקות האלו שכולם מגיעים בזה אחר זה להדליק ופותחים וסוגרים את הארון **זה דקות מלחיצות!!!** כי יש רוחות חזקות והנר הקטן נלחם על קימו... ואם בדיוק אז ידידנו היקר... נזכר להכין את השמן ואת הפתילות (יש לו זמן... כי הוא נוהג להדליק בצא"פ) והוא פותח את הדלת הרי זה כמעט פסיק רישיה שחלק מהנרות יכבו בגללו... (אז נכון שכבתה אין זקוק לה... אבל לא לא לתחילה וזמן הארוך לחזור ולהדליק (עיי' תר"ג סק"ב) אי' לכך: אנא... תגלה רגישות ותשתדל להכין הכל לפני כן... וכמה שפחות לפתוח ולסגור את הארון...

ה. זהירות!!! לתשומת לבך! קורה שמרוב שכל ה"פסים" דומים אחד לשני... אתה יכול להתבלבל בין הפסים... ואם הדלקת את הפס של חבר שלך... לא יצאת אפילו בדיעבד... **ה. וכאן אנחנו ניגשים לדבר הכי חשוב:** בחנוכה לשם שינוי... אתה צריך להיות נאמן ללוח זמנים!!! אתה מכיר את האלו ש... שלא יכולים להגיע... כי יש להם פגישת עסקים בשעה פלוגנית... אז זהו של-לך יש פגישה עם "אשר קדשו במצוותי" באזור השעה 5 בערב... **ויתחפר להחליף ויהי מה!!!** **ב. אתה אמור להדליק ויהי מה!!!** חנוכה כידוע... הוא חג הפקקים... אז אל תקל ראש בזה!!! הקב"ה מחכה שתאיר לו... מחכה להאיר לך כנגדך... אל תתן לו לחכות לך... תקדים אותו... **זכור:** חנוכה היא בלימוד בזמן חורף שלך כוללים להשתנות באמצעות ההקפדה על מצוה זו... המקובל ר' יצחק סגי נהור מבעלי התוס' כבר שואל: כיון שככלל הזהיר בנר זוכה לבנים ת"ח? אז איפה הם? למה אנחנו לא רואים אותם? **והוא עונה בצורה הכי פשוטה:** שיש שנוכח באמת לא כ"כ הזרים בנר... ובאמת רואים שיש יצה"ד מיוחד שלא להיזהר ולהקפיד על גדי חז"ל בהלכות חנוכה... **לא תחלף:** מצוה ה"כ קלה... וכ"כ חביבה... שנושאת איתה כ"כ הרבה אור... למה שלא תקח אותה כפרוייקט? למה לא תתחיל כבר עכשיו להסדוק בהלכות חנוכה... ותורא שאתה מקיים אותה לפי פרטיה ודקדוקיה... ותוכל ביום השמיני לסכם בספינק... חסל סידור חנוכה כהלכתו ככל משפטו וסידורו... וכעת לא נותר לי אלא לחכות למאור פנים בתורה ולבנים ת"ח... **ממלץ בחום**

קר במקדש... רגלים יחפות... שכבה אחת לעור... 1-4 מעלות בזריחה...

קוראים לי יוחנן הכהן... בשבוע הקרוב מגיע זמן המשמרה שלנו לעלות לירושלים... כידוע... כל משמרת כהונה עולה פעם בחצי שנה לעבוד במקדש... אז אצלנו זה יוצא חודש כסליו בחורף וסיון בקיץ... ויש משמרות שאצלם זה יוצא חודש אדר בחורף ואב בקיץ וכן הלאה וכן הלאה... כלומר: לכל משמרה יש שבוע אחד בקיץ במקדש ושבוע אחד בחורף במקדש!!! **עכשיו: לי יש בעיה אישית בחורף!!!** אני מאוד מאוד רגיש לקור... אני רזה וכחוש... ועד חודש תמוז אני עוד הולך עם צעיף (ולא בכלל... כדי לא להיות חמור...) **והנה!!! פתאום מגיע חודש כסליו סתת**... ופתאום נדרש ממני להגיע למקדש וללכת יחף בקור של תשע מעלות... ועוד ללבוש ד' בגדים בלבד!!! אני מקווה שאתה יודע שבשעת העבודה אין כזה דבר ללבוש סוודר... ולא ג'קט... ולא מעיל... ה' ישמור!!! כהן שולבש בגד אחד מיותר זה מחוסר בגדים והוא חייב מיתה בידי שמים... (מרוה בגדים דינו כמחוסר בגדים...) נו... מה עושים??? יש לי כתונת אחת לעוריי!!! וזהו!!! ולעבוד ככה יום שלם במקדש... איזה קקקור... כל פעם שאני מגיע למקדש ועובד יום אחד... למחרת אני בוקופ"ח על גבול הדלקת ריאות... **נו... מה עושים??** אז ראש המשמרה וגם הראש בית אב... שניהם כבר הציעו לי לפרוש... ולעבוד רק בשבוע של הקיץ... ואילו בשבוע של החורף אני אלך עם הקבוצה שהולכת ליריחו... כדי לספק מים ומוזון לאחינו שעובדים במקדש... אבל היה לי מאוד קשה לקבל את זה... מה... אני לא אעבוד במקדש???

אז ברוך ה'... בשביל זה יש לי אשת חיל מי ימצא!!!! שיש לה אהבת ה' יוקדת... והיא החליטה שבכל מחיר היא רוצה שאני אעבוד במקדש... מה היא עשתה??? היא הלכה במיוחד ולסדה קורס תפירה... והתמקצה על פחות ולא יותר בהכנת בגדי כהונה!!! והיא בעצמה עושה לי כתונת פשתן מיוחדת לעבודת המקדש!!! אבל היא לא סתם עושה כתונת... היא עושה אותה עבה מאוד מאוד... כמו סרבל עבה!!! כדי שלמרות שזה רק בגד אחד אבל יש בו עובי כמו שמית פוך... בקיצור: הכתונת הבודדת הזו שווה כמו כמה שכבות מכובדות... **וזה לא זול!!!** כי יש בזה המון המון כמות של פשתן... וזה עולה קרוב לעשרת אלפים שקל... ומה שהכי מדהים פה: שיש בעיה!!! סוף סוף הבגדי כהונה חייבים להיות כלי שרת!!! ממילא ברגע שאני מביא אותו למקדש... אם אני רוצה שזה יקבל חלוף בגדי כהונה... אני צריך לקדש אותו למקדש... ולא סתם... **אלא למסור אותו לציבור יפה יפה!!!** כלומר: במילים אחרות: עם כל הכבוד לאשתי שעשתה את זה... אני צריך להשאיר את זה במקדש... בחלון של תשמישי הכלים... יחד עם כל שאר הבגדי כהונה... ואם למחרת... כהן אחד יקדים אותי... וילבש את זה... וזה ימצא חן בעיני... אין לי אפשרות לבא אליו בטענות... ההללו... זה שלי... אשתי עשתה את זה בשבילי... **לא!!!** אני צריך למסור את זה לציבור יפה יפה!!! ואני והוא שוים בזה... בקיצור: אחרי כל העבודה וכל ההוצאה... זה עדיין חד פעמי!!! אני רק בפעם הראשונה יכול ללבוש את זה בודאות... אבל בפעם הבאה אף אחד לא ערב לי שזה יהיה שמור לי... כי אני לא יכול לכתוב על זה פרטי... ממילא!!! אשתי עובדת מאוד קשה... ותופרת לי בגד כהונה... וכל זה רק חד פעמי!!! רק לשבוע הזה... פעם ניסיתי להניע אותה... תקשיבי... להשקיע כ"כ הרבה כסף וכ"כ הרבה מאמץ בשביל יום אחד... סו"ס אנחנו שבט לוי... אנחנו אברכים... מאיפה יש לנו כסף... אשתי ממש כעסה עלי... תסלח לי... אבל שמלת כלה??? שמלת כלה זה גם בגד ליום אחד בלבד... וכמה משקיעים בזה?? 6000 שקל וגם יותר מזה... וכל זה עוד חוץ מהנששששש שמוציאים על זה... והנה... אני זוכה שבעלי הולך לשבת לפני יושב הכרובים... אז לא שווה להשקיע בזה את הנשמה... אז מה זה לשבוע ימים... זה שבוע ימים בבית המקדש!!!!!! שבוע ימים של שמלת כלה!!! ובאמת כל שנה מחדש... רק מתחילה השנה... והיא כבר תופרת עם כל הלב והנשמה... אשת חיל מי ימצא... (כן... לא תירא לביתה משלך כי כל ביתה לבוש שנים... אמנם שנים זה לא פשתן... אבל מיד אח"כ כתוב "מרבדים עשה לה שש וארגמן לבושה") עד כאן אני...

--אבל יש עוד קושי שזה כבר לא שייך דווקא אלי... והוא: הרגלים היחפות!!! תחשוב: ריצפת שיש בשעת עלות השחר של קור ירושלמי טיפוסית... 4 מעלות בלבד... ואתה צריך ללכת יחף!!!! טוב... נו... אז בשביל זה יש לנו את האבות הקדושים שלימדו אותנו להיות בעבודת ה' כמו "סוס שרץ בין בצעי המים" טוב... אז באמת בחורף הכהנים מהלכים בזריות עצומה... כך שהם כמעט מנתרים מעל הריצפה הקרה... אבל סוף סוף קר!!!! וכשאתה הולך יותר מידי הרבה על הריצפה הקרה... **כאן מתחיל סיפור מעניין!!!**

ובכן: להוי ידוע לך... שמי שלא למד מוסר... ולא למד לקרא את המסך של הלב שלו... אז אם מאוד קר לו בבית המקדש... ומאוד מתחשק לו להתחמם... יש לו הרבה מאוד אופציות... כי אל תשכח... שהמקדש זה מקום שמלא במדורות!!! המדורה המרכזית נמצאת במערכת גדולה!!! כלומר: מי שנמצא בטווח הקרוב של מזבח החיצון... אין סיכוי שיהיה לו קר... כי יש שם מדורה ענקית... יש שם טונות של גחלים מאלפי קרבנות שמקריבים כל יום... חוץ מזה!!! גם בתחתית המזבח... בצד ימין ליד הכבש... יש שם מדורה... אמנם יותר קטנה... שבה יש את תרומת הדשן ומזבח הפנימי והמנורה ושם שורפים את מוראה ונוצה של חטאת העוף... ומי שמאוד ירצה יכול לתפוס מקום טוב בסביבות המדורות האלו... **אבל דא עקא!!! שזה אסור!!!** זה מעילה!!! אמנם אין בזה חיוב גמור של מעילה... כי סו"ס אין בזה ממשות... אבל בודאי שאסורא מיהא איכא... **אז אסור!!! טוב... אם אסור אז אסור**... אף אחד לא הולך במקדש לעבור בכוונה על איסורים גמורים... גם לא מדרבנן... **הבעיה הגדולה מתחילה כשה בשבת אסור**... הנה... דוגמא קטנה: ביקשו ממני היום שתי בקשות... ביקשו ממני לעבור דם עולה... וביקשו ממני באותה מידה להזות דם חטאת... נו... מה אתה אומר?? מה לבחור?? פתאום הרגשתי שהרבה יותר קורץ לי להזות דם חטאת מאשר לזרוק דם עולה... למה?? נו... למה... לא יודע בדיוק למה... אבל היות והתרגלתי בסדר מוסר להיות מנתח לב... קלטתי שהיות חזיקת דם עולה למטה ושם יותר קר... ואילו דם חטאת זה בסובב... ושם זה כבר יותר קרוב למערכת גדולה חן פחות קר... לכן אני מעדיף להזות דם חטאת... **בהלאתי מעצמי!!!** במילים אחרות: אני רוצה את החטאת כי... כי אני רוצה להזות מחמתו של מזבח... רחמנא ליצלן... אז דווקא!!!!!! כרנציני!!! החלטתי שאני הולך דווקא על העולה ולא על החטאת... כך עשיתי פעם אחת... אבל אח"כ היתרו לי שלא לצאת... שסו"ס יש דין מפורש שהזאת חטאת קודמת לזריקת עולה!!! וממילא הנידון פה לא נתון לשיקולים שלי... כי סו"ס ההלכה גם פה מכריעה מה צריך לעשות... ומה תגיד על הבן דודי שלי הכהן שבקיץ הוא הראשון שמחזר אחרי קבלה זריקה וקמיצה וכל העבודות... ואילו בחורף יש לו מנהג שהוא מסתפק במועט... והוא מעדיף להיות ממונה על שריפת פסולי המוקדשין בירכת העזרה... זה חשוד!!! ובאמת הראש בית אב נגיש אליו וקצת תיחקר אותו... ולאחר בחישה קצרה בתוככי נפשו הוא בעצמו גילה לתדהמתו... שיש פה אינטרנס של התחממות... רח"ל... והיות ומדובר היה בקדשים שלא היה להם שעת היתר לכהנים... והם לא יצאו מידי מעילה... זה היה מעילה גמורה מדרבנן... בשלמא הוא היה מתעסק עם הקדשים שהיה להם שעת היתר לכהנים ורק אח"כ נטמאו או נפסלו... נו... הם כבר יצאו מידי מעילה... אבל לביש מזלו... מרוב שהוא לא שם לב לאינטרנס האישי שלו... הוא לא חשש לבחור להתעסק עם קדשים שעדיין יש בהם מעילה... בקיצור: המסקנה הייתה שבחורף צריך נכונות לעבוד מתוך קור! ולזהות איפה תנודות הלב שלנו נמשכות אותנו לאיזורים חמים... לבדוק טוב טוב אם אין פה חשש מעילה בתנודת הלב... אגב: אל תשכח... שזו הסיבה שהכהן גדול שלנו... אין לו זכות להשתתף בביבור שנה... גם בגלל האינטרסים של הקור וד"ק...

אי אפשר להראות לנער צדיק שלא נעזב...

אנו מתקרבים לחנוכה... ואחד מהמאורעות שעליהם אנו חוגגים את חנוכה זה סביב חנוכה המזבחה!!! לכן קוראים לחנוכה- חנוכה... על שם חנו ב-כ"ה... **ההשאלה**

המתבקשת מאלה:

מה קרה בדיוק בתאריך הזה שראו לנכון לחגוג את חנוכה המזבחה??
הבנת את השאלה שלי?? **אז קצת רקע:** יום אחד עלו עזרא ונחמיה מהגולה... תהליך שארך שלושים שנה... וב"ה זכו לבנות את בית המקדש... מה עם חנוכה המזבחה?? אין!!! לא חוגגים את חנוכה המזבחה... למה?? לא ברור למה... ובית המקדש נכנס לשגרה... במשך שנים רבות בית המקדש קיים... עד שהיוונים הגיעו... וטימאו את כל המקדש... והחשמונאים נצחו... ואז!!! אז נזכרו פתאום לחגוג את חנוכה המזבחה... רבש"ע: איפה הייתם עד היום???

למה עד היום לא עשיתם חנוכה המזבחה?? תתאר לעצמך: בן אדם בן שבעים מזמין אותך לחנוכה הבית... מה יש?? לפני חמישים שנה קניתי בית ושכחתי לעשות חנוכה הבית... אז אני עושה עכשיו... (אגב: זה מעשה שהיה... אני בעצמי השתתפתי בכזו חנוכה הבית משעשעת)... זה נשמע הגיוני???

את המשכן חנכו... מתי?? בימים הראשון להקמתו!!!

את בית ראשון חנכו... מתי?? גם בימים הראשון להקמתו!!!

אז למה בבית שני... חנוכה הבית התעכבה מאתיים שנה?? למה??

מה התשובה??

כידוע!!! בית שני בניגוד לבית ראשון... בית שני נבנה בשקט... בהיחבא... עם ישראל באותו דור לא היו ראויים לגאולה... כי הם נשאו נשים נכריות... ועל זה נאמר: "ראויים היו ישראל ליעשות להם נס בימי עזרא כדרך שנעשה להם ביציאת מצרים אלא שגרם החטא..." ולכן כל ההתנהלות של שיבת ישראל מן הגלות לא היה בגאון... אלא בגניבה... כהגדרתו של הזוהר הקדוש- כמו בן מביש שחזר הביתה כי אבא החליט להחזיר אותו אבל הוא לא ראוי לזה... ובאמת כל ההתנהלות של בנין בית שני נעשתה תחת רדיפות ואיומים... ונבנתה במסירות נפש מתוך הדחק... וכולי האי ואולי היתה גם עניות גדולה שהם לא יכלו להרשות לעצמם לבנות בית מפואר... וממילא הבית שני היה הרבה יותר פשוט... ומרוב שהוא היה פשוט עם ישראל התביישו בכלל לבנות אותו... הם חשבו פעמיים האם כדאי בכלל להתחיל... סוף סוף בית לקב"ה אמור לעמוד לפי קריטריונים מינימליים של פאר והדר... ואם אין לנו את התנאים הבסיסיים האלו... אולי לא כדאי בכלל להתחיל... אולי זה רק בזיון...

ועל זה באה נבואת חגי הנביא!!! שזירז אותם כוונ!!! כן לבנות... אתם תבנו... אתם תעשו את שלכם... ואני מבטיח לכם ש"גדול יהיה כבוד הבית האחרון מן הראשון"- ונבואה זו הולכת על בית שני...

ואכן עם ישראל כבר לא המתינו יותר... ועשו מה שביכולתם... הם התחילו לבנות בחוסר אמצעים... ובצורה פיראטית... והנה סוף סוף נבנה בית המקדש... וסוף סוף הגיע עת לחנוכה המקדש... בית שני!!!

בספר עזרא מתואר חנוכה בית שני... תיאור עצוב למדי... ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסודו זה הבית בעיניהם בוכים בקול גדול... ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם... "בקיצור: היה שם לבלי של קולות... מצד אחד הצעירים שלא הכירו את בית ראשון עמדו והרעו בשמחה... אה... איזה זכות... זוכים לחנוך את בית המקדש... אבל הזקנים שהכירו את בית ראשון בתפארתו... וכעת הם עומדים מול ירידת הדורות... מול בית שני שהיה הרבה הרבה פחות מפואר מבית ראשון... הרי אצלם זה לא היה חנוכה המזבחה אלא בכי ונהי... של אבל... זכרונות מרים על תפארת ישראל שהיתה בעבר ואיננה...

והנביא מסיים ואומר: שאי אפשר היה להגביר את השמחה על האבל!!! בקיצור: היה שם חרדת אלוקים... בעיצומה של חנוכה המזבחה... עומדים שם הזקנים ולא הצליחו להתגבר על רגשות האבל והצער על ההבדל התהומי בין מה שהיה פעם למה שיש היום... **כזאת חנוכה אי אפשר להנציח!!!** ולמה לא???

כי חנוכה זה חינוך!!! חינוך זה להראות לדורות הבאים!!!

חנוך לנער על פי דרכו! לנער צריך להראות דברים מוגמרים!!!

אתה לא יכול להראות לנער צעיר- צדיק ורע לו... ולהגיד לו... חכה... נער הייתי וגם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב... לא!!! לנער אין סבלנות להמתין עד שהוא יזקין שאז הוא יוכיח במו עינו שצדיק לא נעזב...

רק כשאדם מגיע לשלב של "גם זקנתי..." אז הוא יכול להכיל חצי תמונה... מחזה שנראה על פניו ש"צדיק נעזב..." והוא לא נבהל!!! כי היות וכבר זקנתי אז מניסיוני הזקן במשך השנים שגם מי שכעת נראה צדיק ונעזב... אבל ימים יגידו... ואתה תראה את החצי השני של התמונה שמתברר שהוא לא נעזב... כזו הבנה אפשר לצפות מאדם מבוגר ובעל דעה... אבל כשיש לך עסק עם נער??? לנער אתה לא יכול להראות חצי תמונה!!! אתה לא יכול להראות לו את הצדיק נעזב... ושיחכה בסבלנות עד שהוא יזקין... ואז יתגלה שהצדיק לא באמת נעזב

לנער צריך להראות את הצדיק טוב לו!!!! את התמונה המושלמת!!!

ולא היה חסר להם כלום כי הם היו צדיקים...

כי את הנער צריך לחנך!!! ובחינוך צריך להראות תמונה מושלמת!!!

זו הסיבה שחנוכה המזבחה התעכבה ל"כ הרבה שנים...

כי כעת?? כעת הבית כ"כ פשוט... וכ"כ לא מרשים... אם את זה אני אהנוך לנער... מה הוא ילמד מזה?? מה הוא יתרחם מזה???

ש"בראותי זה על עיר על תילה בנויה ועיר האלוקים מושפלת עד שאול תחתיה...???" זה לא!!! זה לא חינוכי!!! הנער הצעיר שלנו לא יקבל מזה דחף חיובי... אדרבה... הנער שלנו נמשך לקורץ... לגדול... למרשים... אין לנו ברירה!!! אנחנו נאלצים לדחות את חנוכה

המזבחה!!!

והנה... סוף סוף מלכות חשמונאי ניצחו... וחזרה מלכות לישראל... יש דגל שנישא בגאון: "מי כמוך באלים ה'..." חזרה הגאווה היהודית!!! שאנחנו בשם ה' נזכיר... סוף סוף בית המקדש חזר לידיים של עם ישראל... וכעת אפשר באמת לפאר ולרומם אותו... הגיע עת לקיים את נבואתו של חגי שאמר: גדול יהיה כבוד הבית האחרון מן הראשון... **כעת!!!! כעת אפשר לגשת לחנוכה המזבחה!!! חינוך!!!** תראו בנינו היקרים... תראו את העוצמה של בית המקדש... תראו את העוצמה של כהניך הקדושים... תראו איזה כח אדיר יש למי שבוטח בה' ושתול בבית ה'...

ללמד: חנוך לנער על פי דרכו!!!!

כשהייתי ילד... מה הכי דיבר אלי?? כשמרן הרב עובדיה זיע"א הגיע עם מסוק לשיעור בהלכה באזור הצפון... אוה... עמדנו שעה ארוכה וחיכינו למסוק... ש... שמי נמצא בתוכו? הרב הצדיק!!! והנה... הגיע המסוק... איזה רעש... איזה פלופל... איזה עוצמה... והמסוק ירד וירד... והדלת אט אט נפתחה... ומי יוצא משם?? הרב!!! הרב הצדיק... עם הדרת פנים... עם הגלימה המיוחדת... איזו שירה אדירה... כמה אנשים... ואז הרב התחיל לדבר... וכמוכן שלא הבנתי מילה... **אבל מה שהייתי צריך להבין הבנתי מצוין...** קבלתי מושגים ב"כבוד התורה"!!! כן... הייתי ילד... וילד זה ילד!!!! ילד לא מבין מה זה גאונות בתורה... ילד לא מסוגל לקלוט את העוצמה שבפשוטות... וילד לא יכול להבין מה זה גדלות נפש... ילד הוא ילדותי... הוא מתלהב מדברים שטחיים... מממצב... מכמות גדולה... מרעש גדול... זה מה שמדבר אליו... וזה!!! זה מה שנתן לי את המכת חשמל הראשונה לאהבת תורה... ימים יגידו... והתבגרות... כבר הבנתי דברים יותר עמוקים... ודמותו של הרב עובדיה זיע"א המשיכה ללוות אותי... אבל כבר לא מהמסוק... אלא מהגדלות האמיתית בתורה... מנהמת הלב על כבוד שמים... מהלב הגדול שהכיל את כל כלל ישראל...

על זה נאמר: חנוך לנער על פי דרכו-- גם כי יזקין לא יסור ממנה!!

לנער צריך לדבר בשפה שלו... אם אתה רוצה שהילד שלך ימשך לתורה אל תגיד לו ממה אתה מתפעל... אני יודע... אתה מתפעל מהמיטת סוכנות של מרן הרב שטיינמן שיהיה בריא ויחלים במהרה... בטח... אני מבין אותך... אנחנו המבוגרים מתמלאים בקנאה מהפשוטות העוצמתית הזו שמלאה בעושר פנימי ובזה לכל החיצוניות של העולם... אבל לילד אתה לא יכול למכור את העומק הזה!! בנינו... הרי יש הרבה מבוגרים שלא מבינים על מה אני מדבר עכשיו... אז אתה רוצה שהילד שלך יבין את זה?? לילד ששלך צריך להראות צ'אקאלקות... הפעם הראשונה שזכיתי לראות את מרן הרב שטיינמן זו היה מהצ'אקאלקות... הוא הגיע לעיר שלנו... והגיעו שם משטרות מקדימה ומאחורה ועשו הרבה רעש וצלצולים... וזה מה שקנה אותי!!!! כי הייתי ילד... וזה רמה של ילד... כשילד רואה שש משטרות עוצרות בחריקה... ומשם מופיע אדם גדול בתורה... זה מה שמעניק לו עוצמה... והוא מבין שיש פה משהו גדול...

אל תדאג... לא נשאיתי ילד... בנתיים התבגרת... והיום אני מתפעל מההיפך הגמור... אני מתפעל מהעומק עומק עומק... העומק שזועק מהצניעות והפשטות שלא צריכה שום עזרה חיצונית לקיומה...

אבל לילד אתה לא יכול למכור את זה!!!

חנוכה הוא החג שבו אנו חוגגים את הנצחון מול היוונים!!!!

אחד מהיסודות שאנחנו צריכים ללמוד מהנצחון של חנוכה זה "יפת אלוקים ליפת וישכון באהלי שם..." כן... ניצחנו את יפת... נצחנו את יוון... אבל יש לנו את ההוראה שעדיין!!! יפיתו של יפת תשכון באהלי שם... ולמה?? כי שם הוא צנוע... לשם יש עומק פנימי... התכלית של העולם נמסרה לזרעו של שם והוא לא צריך יותר מזה... לעומת זאת יפת?? יפת קיבל את החיצוניות של העולם!! יפת הוא יפה!!! הוא פיין!!! ליפת יש הרבה מה להציע בחיצוניות... אשרינו שזכינו להיות זרעו של שם... אבל אנחנו עדיין צריכים טיפה טיפה להשתמש עם החיצוניות של יפת... בשביל מה?? בשביל חנוכה המזבחה!!! בשביל חינוך!!!

בשביל לחנך נער... אנחנו צריכים להשתמש עם רובד חיצוני... אבל רק שם... כשהנער הזה קצת יתחיל להתבגר... אנחנו נסביר לו שיפת זה אנטי שמיי!!! יפת ושם לא יכולים ללכת ביחד... אם אתה רוצה לשכון באהלי שם... זה רק אם אתה מצליח לאט לאט להתנער מיפיתו של יפת... בחור יקר: כן... אתה רואה לפעמים בציבור החרדי מודעות ענק... והרבה רעש... ובלגן... ודחיפות... וטרארארם... הרבה עקשאן... ורמקולים... והכל סביב מרן... וסביב כבוד קדושת... בקיצור: אני לא צריך לספר לך איך זה נראה... כן!!! בחור יקר!!! את כל זה אנחנו עושים בשביל הילדים הקטנים... או לחילופין המבוגרים שעדיין לא התבגרו... הם לא יוכלו להעריך את כבוד קדושת... בלי שיעשו סביבו קאצ'קערא... הם לא יוכלו לקבל ממנו ולהבין את גדלותו של מרן שליט"א בלי שזה יהיה עם רמקולים רבי עוצמה... אין ברירה... גייסנו את הקלינאי תקשורת בדמות יפיתו של יפת... שהוא מומחה לענייני חיצוניות... אבל ברוך ה' אתה כבר לא ילד... ואנחנו כבר יכולים לסמוך עליך... אז אנא ממך: תדע לך שכל זה שקר!!! כל החיצוניות הזו היא אנטי- שם!!! יפת ושם לא הולכים ביחד... השטחיות החיצונית הזו לא מסתדרת עם אמת אמיתית... בני היקר... הגיע הזמן שתכיר את האמת כי היא אמת... תלמד להעריך את כ"ק אדמור" שליט"א גם לו יצויר שאף אחד לא היה מכרכר לזהות גדלות אמיתית של מרן שליט"א גם לו יצויר שאף אחד לא היה מכרכר סביבו... זו אחת מהעבודות הקשות שבדורנו זה... להצליח להבדיל בין אור לחושך... להפריד בין הרדידות שמסובבת סביב גדולי ישראל לבין גדלותם האמיתית... לזהות מה אמת ומה שקר... להתרחק מהקיש קיש קריא... ולהתחבר לאמת האמיתית שיש כאן...